

BS. AS. (20º ANIVERSARIO)

Alberte Pagán, 2006

1755

ESTREA EN NUMAX: 28.05.2026 | V.O. | 79 min

Galegos e galegas empurrados pola fame a Bos Aires. Os avós xa non existen, pero quedan xeracións de netos que intentan facer o camiño á inversa. A partir de fotografías familiares, recordos e memoria histórica, agroma unha reflexión sobre a emigración e os lazos que atan continentes.

A proxección de "Bs. As.", da que se cumpre neste 2026 o seu 20º aniversario, contará con presentación e coloquio de Alberte Pagán.

Entrevista con Alberte Pagán: «Todo o meu cinema ten dimensión política, pero ás veces son político no fondo e na forma»

Por Arturo Losada

O seu primeiro filme, a curta *Como foi o conto* ten data de 2004. Foi a súa entrada tardía no cinema? En realidade, esa foi a data na que se proxectou, pero a maioría das imaxes gravárasas había case unha década. E se non empecei antes, foi por limitacións tecnolóxicas. Nesa época obtiven a miña primeira videocámara doméstica, o que me permitiu ir poñendo en práctica as miñas ideas. E, posteriormente, cando fun capaz de facer a maioría do traballo co meu ordenador, foi cando comecei a aumentar o ritmo dos meus proxectos, e as novas canles de distribución facilitáronme estrealos. Pero o cine sempre me interesou, sempre gravei o que tiven a man.

Por que esa preferencia polas imaxes do cotián? Por comodidade, porque é o que teño preto, o que coñezo ben. E sérveme para plasmar as miñas ideas. Pero, en realidade, no momento no que a miña contorna se converte nunha imaxe gravada, queda alleado. Cando o volvo ver, durante o volteado ou a montaxe, ten xa entidade propia, é como se non fora meu. Xa non me considero autorizado para cambialo ou manipulalo, é como se fora material encontrado. Sempre traballo así, co meu propio material encontrado.

Con material encontrado naceu tamén o que talvez sexa o seu filme máis coñecido, *Bs. As.* Xurdiu a partir dunha foto familiar da miña nai, e dunha viaxe a Bos Aires que fixemos no 97. Para min, esta película naceu da necesidade de contar e entender a historia da miña familia. Algúns emigraron, outros non. Algúns ficaron alá, pero outros quixeron volver e non puideron. As miserias da posguerra estaban demasiado incrustadas na conciencia. A partir de aí, naceu unha historia sobre a emigración a Arxentina e a súa relación con Galiza. E, no persoal, servíume para retomar contacto cunha prima miña que ficou alá.

Que supuxo para vostede o éxito desa película, tras o premio Román Gubern? Abriume algunhas portas, pero nada máis. Proxectouse en moitos lugares, realmente, e recibiu algúns premios, pero esas cousas ocorren por causas alleas. Os festivais non deixan de ser outro mercado.

Dentro do seu traballo, xa dende *Os waslala*, de 2005, agroman filmes de claro contido político, como *Tanyaradzwa*, ou *Outrasvoces...* Ás veces teño unha intención máis documental, de deixar falar a quen habitualmente non se lles escoita. *Os waslala*, de novo, nace de imaxes de moi atrás, como activista do COSAL Galiza (Comité de solidariedade con América Latina). Visitamos a estes campesiños do norte de Nicaragua, perseguidos pola Contra e pola ReContra, e a cámara nin sequera a levava eu, senón un compañeiro. Deste xeito, fixen o filme para poder contar aquela viaxe. Na mesma liña, durante un periplo por Zimbabue atopei a marabillosa historia dunha muller que se plasmou en *Tanyaradzwa*, onde ela é tan autora coma min. Todo o meu cinema ten dimensión política, pero ás veces son político no fondo e na forma.

Publicado en acuartapared.com (07/04/2012)

Na librería
NUMAX
numax.org/librería

*Percorridos por unha
teoría do desexo*,
Alberte Pagán.
Alberte Pagán, 2015

prosopagnosia,
Alberte Pagán.
Alberte Pagán, 2013

Bs. As.,
Alberte Pagán
Alberte Pagán, 2015